

Forebyggende indsatser og foranstaltninger på børne- og ungeområdet

Maj 2023

Denne analyse omhandler forebyggende indsatser og foranstaltninger på børne- og ungeområdet. Analysen indgår som en del af spor 2 ”Vi skal vide, hvilken forebyggelse der kan hjælpe borgeren, før problemerne opstår” i regi af Ekspertudvalget på socialområdet. Formålet med analysen er at belyse udviklingen i kommunernes anvendelse af forebyggende indsatser og foranstaltninger med udgangspunkt i data for kommunernes udgifter og aktivitet.

Analysen er svar på opdraget i ”Bilag 31 – Analysedesign om udviklingen i brugen af forebyggende indsatser” pkt. 1 under afsnittet ”Metode”, der handler om at sætte tal på udgifts- og aktivitetsudviklingen ud fra eksisterende data på børne- og ungeområdet i det omfang, det er muligt.

Hovedkonklusionerne er:

- I 2021 var der omkring 64.500 børn og unge, som modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger efter serviceloven. Det svarer til ca. 5 pct. af alle 0-17-årige børn og unge i Danmark.
- Støtte efter servicelovens § 11 og § 52, stk. 3, udgør hovedparten af de forebyggende indsatser og foranstaltninger, der gives til udsatte børn og unge samt deres familier. I 2021 modtog omkring 40.000 børn og unge én eller flere forebyggende foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3, mens ca. 22.000 børn og unge modtog forebyggende indsatser efter § 11.
- Forebyggende indsatser efter servicelovens § 11 omfatter blandt andet konsulentbistand og familierettede indsatser, netværks- eller samtalegrupper, økonomisk støtte til fritidsaktiviteter, særlig familievejledning og andre indsatser, der har til formål at forebygge barnets, den unges eller familiens vanskeligheder
- Forebyggende foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3 omfatter en række forskellige typer af støtte herunder praktisk, pædagogisk støtte i hjemmet, ophold i dagtilbud, fast kontaktperson til barnet, den unge eller familien og aflastningsordning på et anbringelsessted.
- Udviklingen på børne- og ungeområdet har gennem en årrække været karakteriseret ved en markant stigning i antallet af børn og unge, der modtager forebyggende hjælp og støtte, mens antallet af anbringelser uden for hjemmet samtidig er faldet. Udviklingen er især drevet af, at flere børn, unge og deres familier får hjælp og støtte efter servicelovens § 11.
- Udviklingen skal dog tages med det forbehold, at det indtil den 1. juli 2020 har været frivilligt for kommunerne at indberette indsatser efter § 11 til Danmarks Statistik. Derfor afspejler en del af stigningen formentlig også, at statistikken på området er blevet mere retvisende over årene.
- Ser man nærmere på aldersfordelingen blandt børn og unge med en forebyggende indsats eller foranstaltning, er der en tydelig overvægt blandt børn og

unge i teenagealderen. I 2021 var der eksempelvis omkring 6.000 børn og unge på hvert alderstrin blandt de 15-17-årige, som modtog en forebyggende indsats eller foranstaltning efter serviceloven.

- I løbet af de senere år ses der en stigning i børn og unge med forebyggende hjælp og støtte, som har en diagnose. Hvor det i 2017 var ca. 17.400 børn og unge i alderen 0-17 år med en forebyggende indsats eller foranstaltning efter serviceloven, som havde én eller flere udvalgte diagnoser, var det steget til ca. 22.700 i 2021. Det svarer til, at omkring hver tredje barn eller ung, som modtager en forebyggende indsats eller foranstaltning efter serviceloven, har en diagnose.
- De tre største diagnosegrupper blandt børn og unge med forebyggende indsatser eller foranstaltninger er ADHD, autisme og angst mv. Ud af de ca. 22.700 børn og unge i alderen 0-17 år, der modtog en forebyggende indsats eller foranstaltning i 2021, og som havde en diagnose, havde flere end 10.000 fået stillet en diagnose for ADHD.
- De samlede offentlige udgifter til børne- og ungeområdet udgjorde 18,1 mia. kr. i 2021 og er i perioden 2012-2021 steget med 1,3 mia. kr. Mellem 2020 og 2021 er udgifterne steget med 0,5 mia. kr.
- Stigningen i udgifterne til børne- og ungeområdet mellem 2020 og 2021 skyldes særligt en stigning i udgifterne til forebyggende indsatser og foranstaltninger på 0,3 mia. kr., og herunder særligt stigende udgifter på 159 mio. kr. til servicelovens § 52, stk. 3, nr. 3 (familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer).
- Set over hele perioden 2012-2021 dækker udgiftsudviklingen over et fald i udgifterne til anbringelser og en stigning i udgifterne til forebyggende indsatser og foranstaltninger. Hvor udgifterne til anbringelser er faldet med 0,7 mia. kr. fra 10,9 mia. kr. i 2012 til 10,3 mia. kr. i 2021 (svarende til et fald på 6,1 pct.), er udgifterne til forebyggende indsatser og foranstaltninger i samme periode steget med 2,1 mia. kr. fra 4,6 mia. kr. til 6,7 mia. kr. (svarende til en stigning på 45,4 pct.).

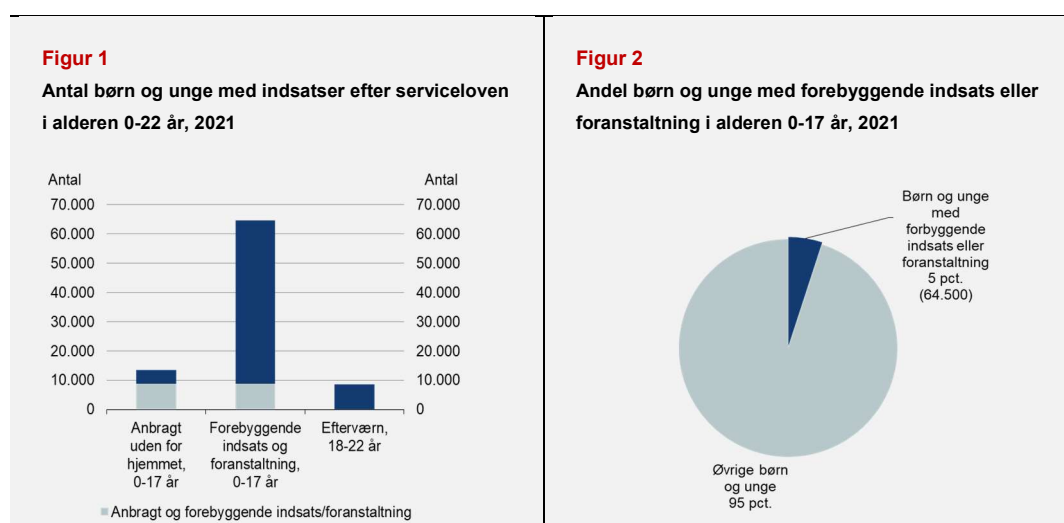
Sociale indsatser efter serviceloven til børn og unge i alderen 0-22 år

Modtagere af sociale indsatser på børne- og ungeområdet dækker over børn og unge i alderen 0-22-år, der modtager hjælp og støtte efter serviceloven på grund af sociale problemer, psykiske vanskeligheder eller en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse.

Hvis en kommune bliver bekendt med, at et barn eller en ung kan have brug for hjælp og støtte efter serviceloven, skal kommunen undersøge forholdene nærmere og iværksætte én eller flere relevante indsatser. Kommunen kan iværksætte tidlige forebyggende indsatser efter servicelovens § 11, der ikke kræver forudgående udredning og visitation. Herudover kan kommunen iværksætte foranstaltninger efter servicelovens kapitel 11, der blandt andet omfatter forebyggende foranstaltninger og anbringelser uden for hjemmet, som kan iværksættes på baggrund af en børnefaglig undersøgelse, samt indsatser efter servicelovens kapitel 12, der omfatter efterværn til 18-22 årige.

I 2021 var der lidt flere end 75.000 børn og unge i alderen 0-22 år, der modtog en social indsats efter serviceloven, hvilket svarer til 4,7 pct. af alle 0-22 årige børn og unge i Danmark. Det omfatter en forholdsvis bred gruppe af børn og unge med forskelligartede udfordringer, hvor indsatserne ligeledes varierer meget i omfang og intensitet.

Langt de fleste børn og unge med en social indsats efter serviceloven får hjælp og støtte i form af en forebyggende indsats eller foranstaltning. Det omfattede omkring 64.500 børn og unge i alderen 0-17 år i 2021, hvilket svarer til ca. 5 pct. af aldersgruppen. Omkring 13.500 børn og unge under 18 år var anbragt uden for hjemmet i 2021, mens ca. 8.400 unge i alderen 18-22 år var omfattet af et efterværn, jf. figur 1 og 2.

Anm.: Børn og unge, der modtog en forebyggende indsats, en forebyggende foranstaltning eller var anbragt uden for hjemmet på et tidspunkt i løbet af 2021. Figur 1: Nogle børn og unge har modtaget forebyggende indsatser eller foranstaltninger i samme år, som de var anbragt uden for hjemmet. For at kunne se dette overlap, betegner den grå farve den del af målgruppen, som både var anbragt uden for hjemmet i 2021, og som også modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltning i 2021. Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

I de følgende afsnit ses der nærmere på de børn og unge, som modtager forebyggende indsatser og forebyggende foranstaltninger efter serviceloven i alderen 0-17 år, uanset om de i samme år har været anbragt uden for hjemmet. I 2021 var der ca. 8.700 børn og unge, som var anbragt uden for hjemmet, og som i løbet af samme år var omfattet af én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger. Analyserne omfatter derimod ikke unge, som modtager en indsats efter serviceloven som led i et efterværn i alderen 18-22 år.

Opgørelserne i denne analyse omfatter heller ikke børn og unge, som udelukkende får handicapkomenserende støtte efter bestemmelserne i servicelovens kapitel 7-10 som følge af en funktionsnedsættelse. Det gælder eksempelvis hjælp i form af særlige dag- eller klubtilbud samt merudgiftsydelse og tabt arbejdsfortjeneste. Opgørelserne omfatter dog børn og unge med fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser, såfremt de modtager en forebyggende indsats eller foranstaltning efter servicelovens kapitel 3 og 11.

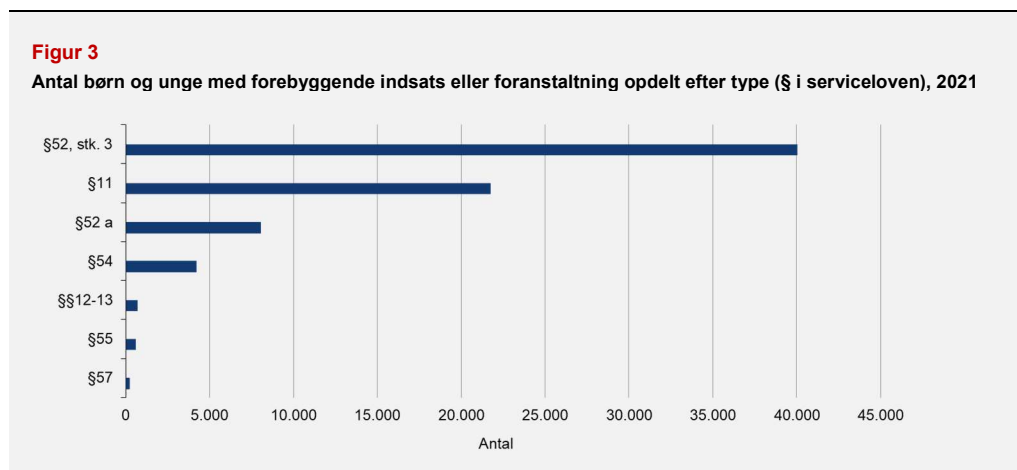
Forebyggende indsatser og foranstaltninger til børn og unge i alderen 0-17 år

Støtte efter servicelovens § 11 og § 52, stk. 3, udgør hovedparten af de forebyggende indsatser og forebyggende foranstaltninger, der gives til udsatte børn og unge samt deres familier, og som indgår i opgørelserne i dette notat.

§ 11: Forebyggende indsatser efter servicelovens § 11 omfatter blandt andet konsulentbistand og familierettede indsatser, netværks- eller samtalegrupper, økonomisk støtte til fritidsaktiviteter, særlig familievejledning og andre indsatser, der har til formål at forebygge barnets, den unges eller familiens vanskeligheder. Indsatserne gives, når der er tale om en afgrænset problemstilling, eller hvis problemstillingen er relateret til en specifik enkeltstående hændelse, og kommunen vurderer, at støtten er tilstrækkelig til at imødekomme barnets behov. Støtten har til formål at tage hånd om begyndende udfordringer eller rette op på en uhensigtsmæssig udvikling hos barnet eller den unge, så problemerne ikke vokser sig unødigt store. Kommunen kan iværksætte indsatser efter denne bestemmelse uden at iværksætte en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50.

§ 52, stk. 3: Forebyggende foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3 omfatter en række forskellige typer af støtte herunder praktisk, pædagogisk støtte i hjemmet, ophold i dagtilbud, fast kontaktperson til barnet, den unge eller familien og aflastningsordning på et anbringelsessted. Foranstaltningerne kan i udgangspunktet kun iværksættes, når der er gennemført en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50. En børnefaglig undersøgelse iværksættes, når det må antages, at et barn eller en ung har brug for særlig støtte, og der er behov for at afklare barnets eller den unges forhold. Det kan eksempelvis være i sager, hvor der er tale om mere komplekse problemstillinger og dermed et mere omfattende støttebehov. Der kan dog iværksættes foreløbig eller akut støtte sideløbende med den børnefaglige undersøgelse, når særlige forhold taler for det.

I løbet af 2021 var der ca. 40.000 børn og unge, der modtog én eller flere forebyggende foranstaltninger efter § 52, stk. 3. Herudover var der omkring 22.000 børn og unge, der modtog én eller flere forebyggende indsatser efter § 11, jf. figur 3.

Anm.: Børn og unge i alderen 0-17 år, der modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger efter serviceloven i 2021 opdelt efter § i serviceloven (og lov om ungdomskriminalitet fsva. §§ 12-13). Børn og unge kan indgå i mere end én kategori i opgørelsen, men maksimalt én gang i hver kategori. Enkelte foranstaltninger efter § 54 a er udeladt i opgørelsen. Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Det bemærkes til opgørelsen ovenfor, at nogle børn og unge modtager flere forebyggende indsatser og foranstaltninger i løbet af samme år. Foruden støtte efter servicelovens § 11 og § 52, stk. 3, kan kommunen også iværksætte andre forebyggende indsatser og foranstaltninger, hvoraf nogle er beskrevet nedenfor.

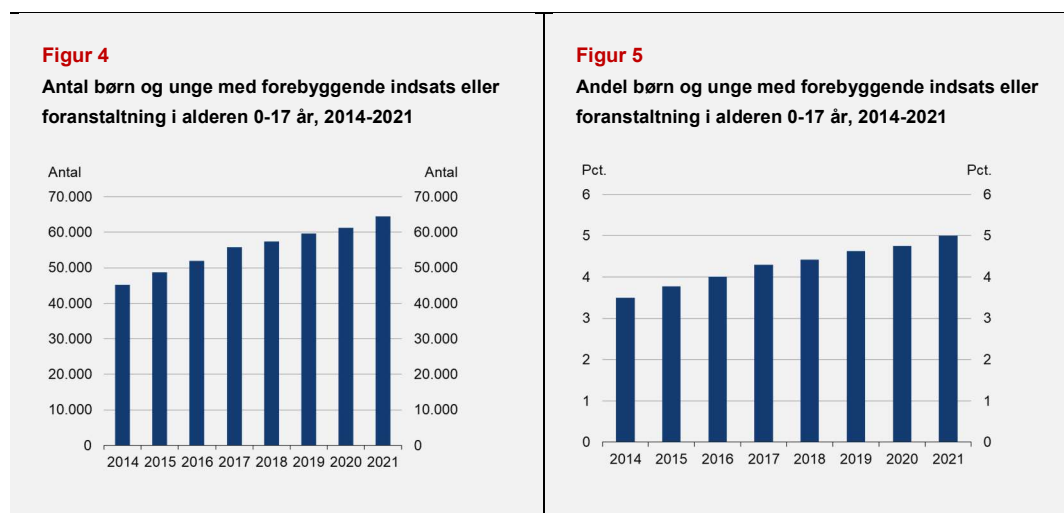
§ 52 a: Forebyggende foranstaltninger efter § 52 a, omfatter økonomisk støtte til forældremyndighedsindehaveren for et barn eller en ung, hvor det vurderes at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte. Der kan fx ydes økonomisk støtte til: 1) udgifter i forbindelse med foranstaltninger efter § 52, stk. 3 eller hvis støtten kan erstatte en eller mere indgribende og omfattende foranstaltningen efter § 52, stk. 3, 2) udgifter, der bevirker, at en anbringelse uden for hjemmet kan undgås, eller at en hjemgivelse kan fremskyndes eller 3) udgifter, der kan bidrage til en stabil kontakt mellem forældre og barn under barnets anbringelse uden for hjemmet.

§ 54: Forebyggende foranstaltninger efter § 54, omfatter støtteperson til forældremyndighedens indehaver i forbindelse med barnets eller den unges anbringelse uden for hjemmet.

§§ 12-13 i Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet: Indsatser efter lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitets §§ 12-13 omfatter afgørelser truffet i Ungdomskriminalitetsnævnet vedrørende hhv. straksreaktioner (§ 12) og forbedringsforløb (§§ 13-14). Efter § 12 kan Ungdomskriminalitetsnævnet fastlægge en straksreaktion for barnet eller den unge. Det kan eksempelvis bestå i, at barnet eller den unge skal bidrage til at genoprette forrettet skade eller deltage i andre aktiviteter med genoprettende formål, herunder udføre samfundsnyttigt arbejde. Efter § 13 kan Ungdomskriminalitetsnævnet fastsætte et forbedringsforløb for barnet eller den unge. Det kan eksempelvis indebære en fast kontaktperson, familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer, en aflastningsordning efter § 55 i serviceloven, fx i en plejefamilie mv.

Udvikling i antal forebyggende indsatser og foranstaltninger til børn og unge

Antallet af børn og unge, der modtager hjælp og støtte efter serviceloven, er steget over en længere årrække. Hvor der i 2014 var ca. 45.000 børn og unge i alderen 0-17 år, der var omfattet af en social indsats, var det steget til omkring 64.500 i 2021, hvilket er en samlet stigning på næsten 20.000 børn og unge siden 2014. Andelen af alle børn og unge i alderen 0-17 år med en forebyggende indsats eller foranstaltning efter serviceloven er således steget fra 3,6 pct. til 5,1 pct. i perioden 2014-2021, jf. figur 4 og 5.

Anm.: Børn og unge i alderen 0-17 år, der modtog en forebyggende indsats eller forebyggende foranstaltning på et tidspunkt i perioden 2014-2021. Opgørelserne omfatter også unge, der ultimo året er 18 år.

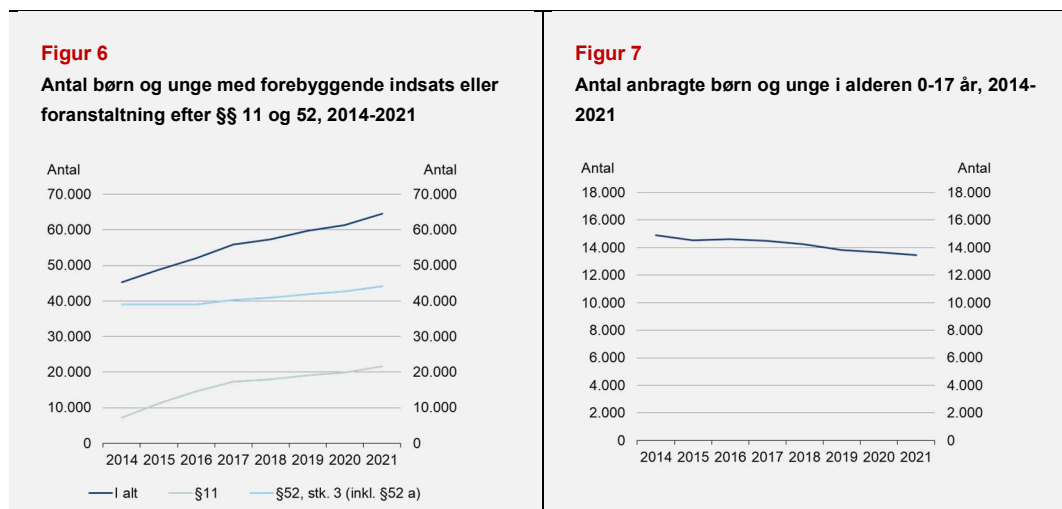
Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Når antallet af børn og unge med støtte efter serviceloven er steget over en årrække, er det ikke nødvendigvis et udtryk for, at der er kommet flere udsatte børn og unge, som har brug for særlig hjælp og støtte sammenlignet med tidligere. Udviklingen skal også tages med det forbehold, at det indtil den 1. juli 2020 har været frivilligt for kommunerne at indberette indsatser efter § 11 til Danmarks Statistik. Derfor afspejler en del af stigningen fra 2014-2021 formentlig også, at kommunerne er blevet mere opmærksomme på at få indberettet indsatser efter § 11 til Danmarks Statistik, hvormed statistikken er blevet mere retvisende over årene.

Udviklingen skal formentlig også ses i lyset af, at mange kommuner gennem de senere år har arbejdet med en omlægning af området mod iværksættelse af en tidligere forebyggende indsats. Det kommer blandt andet til udtryk ved, at flere børn og unge er omfattet af en familierettet forebyggende indsats eller foranstaltning. Her handler det ofte om at styrke forældrenes kompetencer og omsorgsevne, så de bliver bedre til at håndtere konkrete situationer og udfordringer i hverdagen. Det kan også være hjælp og støtte til forældre med børn, som har et særligt støttebehov fx på grund af en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse. Her kan forældrene have brug for særlig rådgivning og hjælp i forhold til at imødekomme barnets behov for omsorg og pleje bedst muligt.

Siden 2014 er antallet af børn og unge, der modtager forebyggende foranstaltninger efter servicelovens § 52, stk. 3 eller § 52 a steget fra lidt under 39.000 i 2014 til ca. 44.100 i 2021. I samme periode er antallet af børn og unge med en forebyggende

indsats efter § 11 steget fra ca. 7.200 i 2014 til ca. 21.700 i 2021, hvilket svarer til en samlet stigning på ca. 14.500 børn og unge i perioden, jf. figur 6.

Anm.: Figur 7: Antal børn og unge i alderen 0-17 år, som modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger efter §§ 11, 52, stk. 3 og 52 a. Nogle børn og unge indgår flere gange i opgørelsen, hvis de har modtaget flere typer af indsatser eller foranstaltninger inden for de to overordnede kategorier. Opgørelsen af indsatser efter § 11 i 2014-2020 er behæftet med betydelig usikkerhed, idet det har været frivilligt for kommunerne at indberette disse indsatser indtil d. 1. juli 2020. Figur 8: Antal børn og unge i alderen 0-17 år, som var anbragt uden for hjemmet på et tidspunkt i 2021.

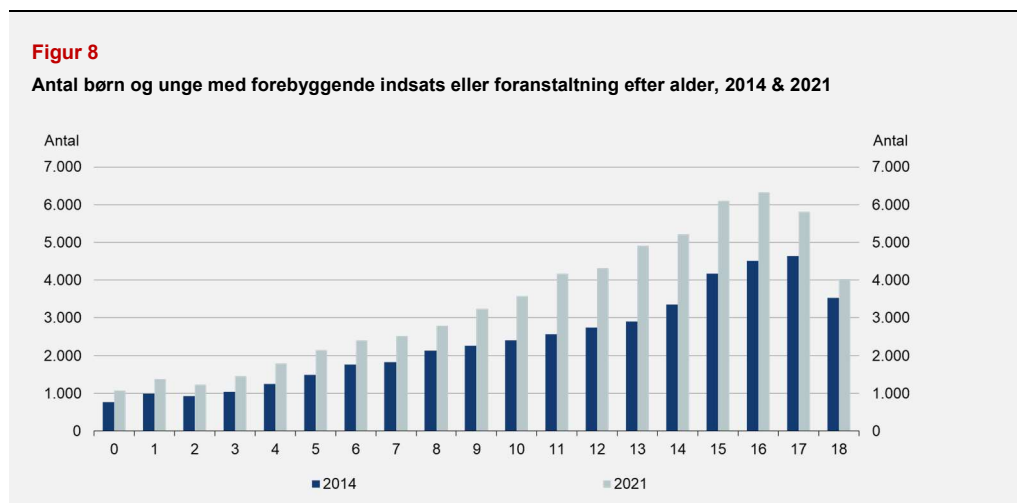
Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Mens antallet af børn og unge, der modtager forebyggende hjælp og støtte, er steget, er antallet af anbringelser uden for hjemmet samtidig faldet. Hvor der i 2014 var omkring 14.900 børn og unge, som var anbragt uden for hjemmet i alderen 0-17 år, var det faldet til ca. 13.500 i 2021. Altså et samlet fald på lidt flere end 1.400 anbragte børn og unge i perioden, jf. figur 7.

Som nævnt tidligere, skal udviklingen i forebyggende indsatser efter § 11 også læses med det forbehold, at det indtil den 1. juli 2020 har været frivilligt for kommunerne at indberette disse indsatser til Danmarks Statistik. Derfor afspejler en del af stigningen fra 2014-2021 formentlig også, at kommunerne er blevet mere opmærksomme på at få indberettet indsatser efter § 11 til Danmarks Statistik, hvormed statistikken er blevet mere retvisende over årene.

Alder og køn blandt børn og unge med forebyggende indsatser og foranstaltninger

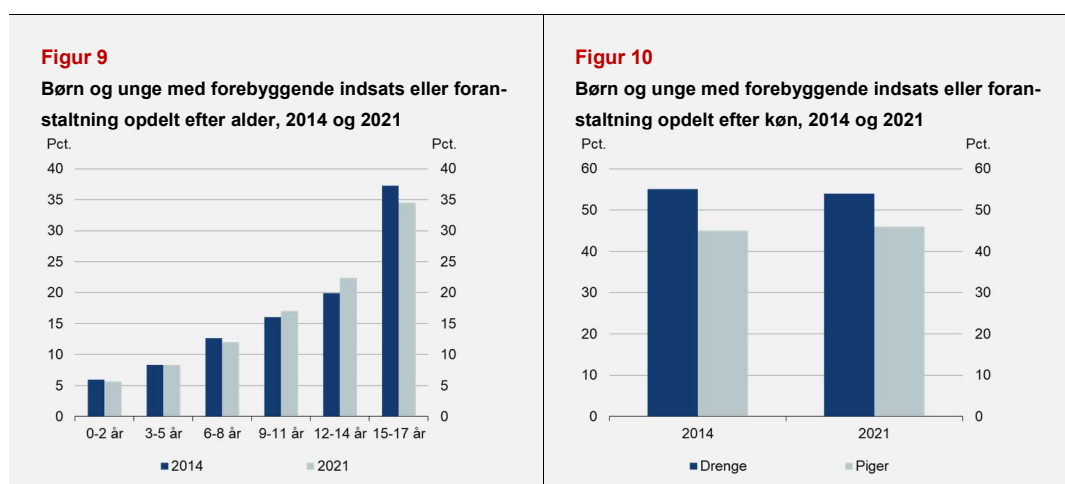
Ser man nærmere på aldersfordelingen blandt børn og unge med en forebyggende indsats eller foranstaltning i henholdsvis 2014 og 2021, ses der en tydelig overvægt blandt børn og unge i teenagealderen. I 2021 var der eksempelvis omkring 6.000 børn og unge på hvert alderstrin blandt de 15-17-årige, som modtog en forebyggende indsats eller foranstaltning efter serviceloven. Til sammenligning var det i størrelsesordenen 1.000-1.200 blandt de 0-3-årige, jf. figur 8.

Anm.: Børn og unge i alderen 0-17 år, der modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger efter serviceloven i 2014 og 2021. Alderen er opgjort ultimo året. Opgørelsen omfatter også unge, som ultimo året er fyldt 18 år.
Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Når antallet af børn og unge, der modtog en social indsats efter serviceloven, stiger frem mod 15-17-årsalderen, kan det blandt andet hænge sammen med, at nogle sociale problemer først opstår eller bliver tydeligere i teenageårene. Det kan eksempelvis være udadreagerende adfærd, udpræget mistrivsel, psykiske vanskeligheder, misbrug eller kriminalitet. Aldersfordelingen kan også være udtryk for, at der indledningsvist har været iværksat tidlige indsatser på almenområdet, men at det efter en periode – hvor barnet er blevet ældre – vurderes nødvendigt med særlig støtte efter serviceloven. Billedet afspejler formentlig også, at nogle forebyggende indsatser og foranstaltninger strækker sig over flere år, hvorfor der kan ske en akkumulering af sociale indsatser på de ældre alderstrin.

Aldersfordelingen blandt børn og unge med forebyggende indsatser eller foranstaltninger har været nogenlunde ensartet over en årrække. I både 2014 og 2021 udgjorde de 12-17-årige mere end halvdelen af alle børn og unge med forebyggende indsatser og foranstaltninger, jf. figur 9.

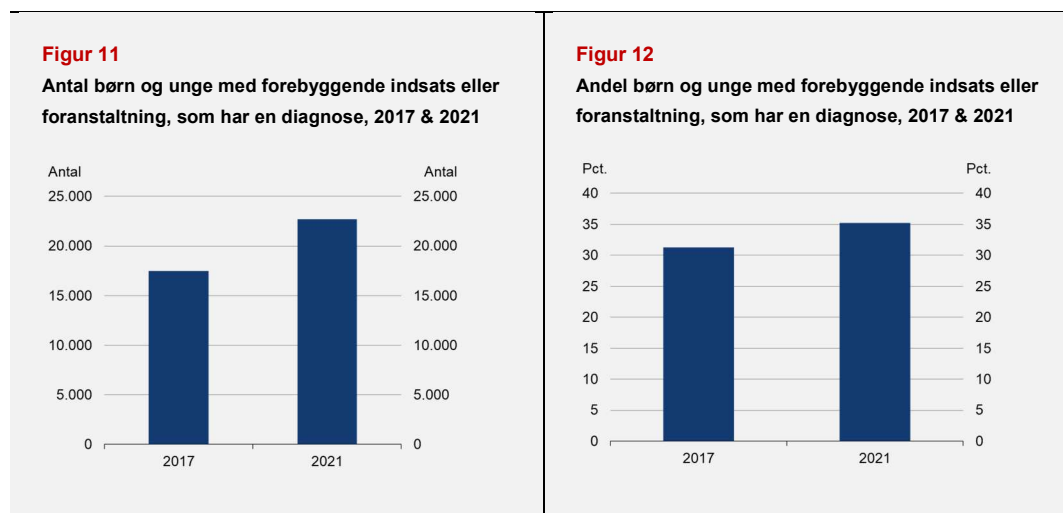
Anm.: Børn og unge i alderen 0-17 år, der modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger efter serviceloven i 2014 og 2021. Opgørelsen omfatter også unge, som ultimo året er fyldt 18 år.
Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Kønsfordelingen blandt børn og unge med forebyggende indsatser eller foranstaltninger har ligeledes været nogenlunde ensartet over en årrække. I både 2014 og 2021 ses der en lille overvægt af drenge. I 2021 udgjorde drenge 54 pct. af målgruppen, mens piger udgjorde 46 pct. Billedet var stort set identisk i 2014, jf. figur 10.

Diagnoser blandt børn og unge med forebyggende indsatser og foranstaltninger

Nedenstående afsnit belyser udviklingen i andelen af børn og unge med forebyggende indsatser og foranstaltninger efter serviceloven, som har en diagnose. Opgørelserne er baseret på diagnoser, der er stillet i forbindelse med en kontakt til sygehusvæsenet. Kontakter til og behandling hos egen læge og privatpraktiserende speciallæge, samt brug af lægemidler indgår ikke i opgørelsen af diagnoser. Forekomsten af de enkelte diagnoser kan derfor være undervurderet. Af datamæssige årsager tages der i nedenstående opgørelser udgangspunkt i årene 2017 og 2021.

I løbet af de seneste år ses der en stigning i antallet af børn og unge med forebyggende hjælp og støtte, som har en diagnose. Hvor der i 2017 var 17.400 børn og unge i alderen 0-17 år med en forebyggende indsat eller foranstaltning efter serviceloven, som havde én eller flere udvalgte diagnoser, var det steget til 22.700 i 2021. I samme periode er andelen af børn og unge i alderen 0-17 år med en forebyggende indsat eller foranstaltning, som har en diagnose, steget fra 31 pct. i 2017 til 35 pct. i 2021, jf. figur 11 og figur 12.

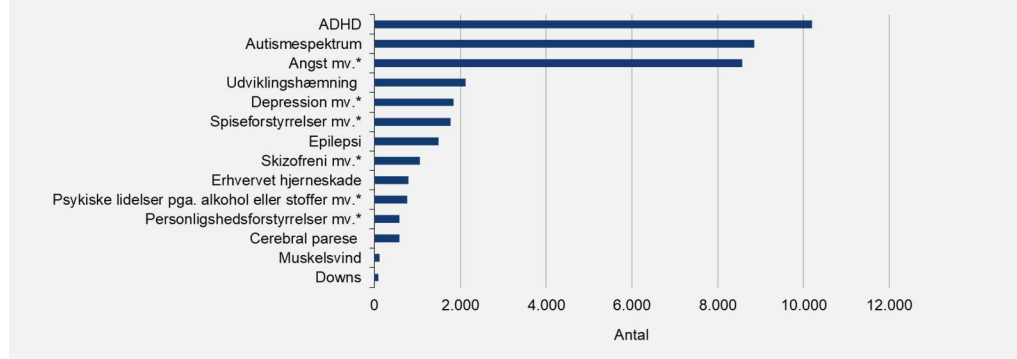
Anm.: Børn og unge i alderen 0-17 år, der modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger efter serviceloven i 2017 og 2021, og som derudover har én eller flere udvalgte diagnoser. Der er taget udgangspunkt i følgende udvalgte diagnoser i opgørelsen: 1) ADHD, autisme, cerebral parese, Downs, epilepsi, erhvervet hjerneskade, udviklingshæmning og sklerose, som er baseret på kontakter til somatiske og psykiatriske sygehuse i perioden 1995-2017 eller 1995-2021. 2) Psykiske lidelser pga. alkohol eller stoffer mv., skizofreni mv., depression mv., angst mv., spiseforstyrrelser mv. og personlighedsforstyrrelser mv., som er baseret på kontakter til psykiatriske og somatiske sygehuse afdelinger i de sidste fem år her hhv. i perioden 2013-2017 og 2017-2021.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

De tre største diagnosegrupper blandt børn og unge med forebyggende indsatser eller foranstaltninger er ADHD, autisme og angst mv. Ud af de ca. 22.700 børn og unge i alderen 0-17 år, som var omfattet af en forebyggende indsat eller foranstaltning i 2021, og som havde en diagnose, havde flere end 10.000 fået stillet en diagnose for ADHD, jf. figur 13.

Figur 13

Antal børn og unge med forebyggende indsats eller foranstaltning, som har en diagnose, opgjort efter type af diagnose, 2021

*) Psykiske lidelser pga. alkohol eller stoffer mv., skizofreni mv., depression mv., angst mv., spiseforstyrrelser mv. og personlighedsforstyrrelser mv. er eksempler på diagnoser i diagnosegruppen, og eksemplerne er ikke udtømmende, da diagnosegruppen kan være sammensat.

Anm.: Børn og unge i alderen 0-17 år, der modtog én eller flere forebyggende indsatser eller foranstaltninger efter serviceloven i 2021, og som derudover har én eller flere udvalgte diagnoser. Se i.ø. anmærkningen til figur 11.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.

Udgifter på børne- og ungeområdet

De samlede offentlige udgifter til børne- og ungeområdet udgjorde 18,1 mia. kr. i 2021 og er i perioden 2012-2021 steget med 1,3 mia. kr., og mellem 2020 og 2021 er udgifterne steget med 0,5 mia. kr.

Stigningen i udgifterne til børne- og ungeområdet mellem 2020 og 2021 skyldes særligt en stigning i udgifterne til forebyggende indsatser og foranstaltninger på 0,3 mia. kr., og herunder særligt stigende udgifter på 159 mio. kr. til servicelovens § 52, stk. 3, nr. 3 (familiebehandling eller behandling af barnets eller den unges problemer).

Udgiftsudviklingen over hele perioden 2012-2021 dækker over et fald i udgifterne til anbringelser og en stigning i udgifterne til forebyggende indsatser og foranstaltninger. Udgifterne til anbringelser er faldet med 0,7 mia. kr. fra 10,9 mia. kr. i 2012 til 10,3 mia. kr. i 2021 (svarende til et fald på 6,1 pct.), mens udgifterne til forebyggende indsatser og foranstaltninger i samme periode er steget med 2,1 mia. kr. fra 4,6 mia. kr. til 6,7 mia. kr. (svarende til en stigning på 45,4 pct.). Udgifter til særlige klubber og dagtilbud har ligget forholdsvis stabilt omkring 1 mia. kr. i hele perioden, jf. tabel 1.

Tabel 1**Udgifter til børne- og ungeområdet efter type af indsats eller foranstaltning, 2012-2021**

	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
	----- Mia. kr. -----									
Anbringelser	10,9	10,9	10,7	10,6	10,4	10,3	10,2	10,2	10,2	10,3
Forebyggende indsatser og foranstaltninger	4,6	4,9	5,1	5,6	5,9	6,1	6,4	6,4	6,4	6,7
Særlige klubber og dagtilbud	1,2	1,1	1,1	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	1,0	1,1
I alt	16,7	16,9	16,9	17,2	17,3	17,4	17,6	17,5	17,5	18,1

Anm.: 2022-pl. Opgjort som de samlede offentlige nettodrifudsudgifter (DRANST 1) ekskl. udgiftsarten tjenestemandspensioner mv. Anbringelser er opgjort som funktionerne 5.28.20 og 5.28.22-5.28.24, gruppering 001, 002, 003 og 092 på funktion 5.28.26 samt en forholdsmæssig andel af gruppering 999 på funktion 5.28.26. Forebyggende indsatser og foranstaltninger er opgjort som funktion 5.28.21, gruppering 004 og 005 på funktion 5.28.26 samt en forholdsmæssig andel af gruppering 999 på funktion 5.28.26. Særlige klubber og dagtilbud er opgjort som funktion 5.28.25 fra 2016 og 5.25.17 før 2016. Summen afviger fra totalen som følge af afrunding. Angivet udvikling over tid i brødtækst afviger fra tabel 1 som følge af afrunding.

Kilde: Egne beregninger på Danmarks Statistiks registerdata.